MONOTHEAZIMU KATIKA UISLAM

Ukadiriaji:

Maelezo: Ufafanuzi wa dhana ya Kiislamu ya Mungu mmoja, ambayo inajumuisha kuamini upekee wa Mungu katika enzi yake, haki ya kuabudiwa na kwa Majina na Sifa zake.

Aina: Makala Imani za Uislamu Nguzo sita za Imani na Imani Nyingine za Kiislamu

Na: islamtoday.net
Iliyochapishwa mnamo: 03 Dec 2021
Ilirekebishwa mara ya mwisho mnamo: 18 Nov 2021

Monotheazimu ni ujumbe ambao Mitume wote walikuja nao. Wakati huo watu walijitenga na ukweli. Kisha Mtume Muhammad, rehema na baraka za Mungu ziwe juu yake, alikuja kama Mjumbe wa mwisho na kurudisha Monotheazimu ya kweli kwa wanadamu. Hapo chini kuna maelezo ya kina juu ya Monotheazimu katika Uislamu.

Monotheazimu katika Uislamu

Dhana ya Monotheazimu (inayojulikana kama tawhîd kwa Kiarabu) ni dhana moja muhimu zaidi katika Uislamu. Kila kitu katika Uislamu kimejengwa juu yake. Uislamu unataja umoja wa Mungu peke yake. Hakuna tendo la kuabudu au kujitolea litakuwa na maana yoyote au thamani ikiwa dhana hii itaathiriwa kwa namna yoyote.

Monotheazimu inaweza kuangaliwa katika pande tatu zifuatazo:

1. Umoja wa Mungu katika Enzi yake

2. Kujitolea katika Ibada zote ni kwa Mungu Peke Yake

3. Umoja wa Mungu katika Majina na Sifa Zake

Pande hizi tatu zinaweza kufafanuliwa kama ifuatavyo:

Umoja wa Mungu katika Enzi Yake

Umoja wa Mungu katika enzi yake inamaanisha kuwa Mungu ana uwezo kamili juu ya ulimwengu kwa kila njia. Yeye peke yake ndiye Muumba wa vitu vyote. Yeye peke yake ndiye anayesababisha kila kitu kutokea. Yeye ni Muweza wa yote. Hakuna mtu

anayeshirikiana naye katika utawala wake. Hakuna anayeweza kupinga amri yake.

Hii ni moja ya dhana ambayo watu wengi duniani wanakubaliana nayo. Watu wengi wanatambua kuwa Muumba wa ulimwengu ni Mmoja na hana mshirika.

Kujitolea katika Ibada zote ni kwa Mungu Peke Yake

Hakuna aliye na haki ya kuabudiwa isipokuwa Mungu (Allah). Hii dhana ndilo wazo kuu ambalo lilitangazwa na Manabii wote kwa zama zote. Ni msingi muhimu zaidi wa imani katika Uislamu. Madhumuni ya Uislamu ni kuwaita watu ili waachane na ibada ya uumbaji na kuwaita kwenye ibada ya Muumba.

Hapa ndipo Uislamu unatofautiana sana na dini zingine nyingi. Ingawa dini nyingi zinafundisha kwamba kuna Kiumbe Mkuu aliyeunda yote yaliyopo, mara chache huwa huru na aina yoyote ya ushirikina wa kuabudu. Dini hizi huwataka wafuasi wao kuabudu viumbe vingine kama miungu badala ya Mungu (Allah) - ingawa kawaida huweka miungu hii kwa kiwango cha chini kuliko Kiumbe Mkuu - au wanadai wafuasi wao kuwaita viumbe wengine kama waombezi kati yao na Mungu .

Manabii na Mitume wote, kuanzia Adam hadi Muhammad (Mungu awabariki wote) waliwaita watu wamwabudu Mungu peke yake. Hii ndio imani safi, rahisi, na ya asili. Uislamu unakataa dhana ya wananthropolojia wa kitamaduni kwamba dini ya kwanza ya wanadamu ilikuwa ushirikina, na kisha polepole wazo la imani ya mungu mmoja lilibadilika kutoka hapo.

Ukweli ni kwamba dini ya asili ya mwanadamu ni kumwabudu Mungu peke yake. Watu baadaye walikuja na kuharibu dini hii, wakileta ndani yake ibada ya viumbe wengine. Watu wanaonekana kuwa na mawazo ya kutaka kuelekeza ibada zao kwa kitu kinachoonekana, kitu kinachoweza kufikiriwa, ingawa wana ujuzi wa asili kwamba Muumba wa ulimwengu yuko mbali zaidi ya mawazo hayo. Katika historia yote ya mwanadamu, Mungu alituma Manabii na Mitume kuwaita watu warudi kwenye ibada ya Mungu Mmoja wa Kweli, na mara kwa mara, watu walirudi kwenye ibada ya viumbe vilivyoumbwa.

Mungu aliumba wanadamu wamwabudu yeye peke yake. Dhambi kubwa kabisa ni kuabudu mwingine yeyote isipokuwa Mungu (Allah). Sio dhambi ndogo hata ikiwa mwabudu ana nia ya kumkaribia Mungu kwa kufanya ibada kwa kiumbe mwingine. Mungu haitaji waombezi au wapatanishi. Yeye husikia sala zetu zote na ana ujuzi kamili wa kila kitu kinachotokea.

Wakati huo huo, Mungu haitaji ibada zetu. Yeye yupo huru katika kufungamana na vitu vyote. Ikiwa watu wote ulimwenguni watakuja kwa pamoja kumwabudu Mungu peke yake, hawatamfaidisha Mungu hata kidogo. Hawataongeza uzito hata ya chembe ya atomi kwenye utawala Wake. Kinyume chake, ikiwa uumbaji wote ungeacha ibada ya Mungu, hii haitapunguza utawala wake hata kidogo. Kwa kumwabudu Mungu,

tunazifaidisha roho zetu na tunatimiza kusudi ambalo tumeumbiwa nalo. Hatutimizi hitaji lolote la Mungu. Yeye hana haja.

Umoja wa Mungu katika Majina na Sifa Zake

Umoja wa Mungu (Allah) katika majina na sifa Zake unamaanisha kuwa Mungu hashirikiani katika sifa za viumbe vilivyoumbwa, na wala viumbe hawashirikiani kwa chochote kilicho Chake. Mungu ni wa kipekee kwa kila namna. Waislamu wanaamini katika sifa zote ambazo Mungu hujihakikishia na kwamba Mtume Wake anampa Yeye kwa ufahamu kwamba sifa hizo sio sawa na sifa za vitu vilivyoumbwa. Vivyo hivyo, tunapuuza jina au sifa yoyote kwa Mungu ambayo Mungu na Mtume Wake wanaikataa.

Sifa zote za Mungu ni sifa za ukamilifu na utimilifu. Upungufu wa kibinadamu hauwezi kuhesabiwa kwa Mungu. Mungu hana upungufu au udhaifu wowote.

Ni aina ya ushirikina kumpa Mungu sifa za vitu vilivyoumbwa. Vivyo hivyo ni aina ya ushirikina kuvipa vitu vilivyoumbwa ambavyo ni mali ya Mungu sifa zake. Mtu yeyote ambaye anaamini kuwa kiumbe mwingine, kwa mfano, Anajua Zaidi au ana Nguvu zote ametenda dhambi ya ushirikina, ambayo ni dhambi kubwa zaidi katika Uislamu.

Anwani ya wavuti ya makala hii:

https://www.islamreligion.com/sw/articles/10334/monotheazimu-katika-uislam

Hakimiliki © 2006-2020 Haki zote zimehifadhiwa. © 2006 - 2023 IslamReligion.com. Haki zote zimehifadhiwa.